

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 15 mars 1888, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 5, i anledning af erhållen återremiss å utlåtandet n:o 2 angående väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring af §§ 1 och 8 i resereglementet af den 11 februari 1881 m. m.

Sedan herrar O. Andersson i Hasselbol och O. Olson i Stensdalen uti en till utskottet hänvisad motion (n:o 32) föreslagit, att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t dels låta företaga en revision af resereglementet, så att 1:sta och 8:de §§ deri finge en i motionen uppgifven, ändrad lydelse, och dels låta i utfärdade instruktioner eller särskilda föreskrifter den ändring införas, att embetsman, som anlitas af kommun eller för enskildes räkning, ej må tillerkännas högre rese- och traktamentsersättning m. m., än reglementet föreskrifver; samt utskottet i utlåtande n:o 2 hemställt, att berörda motion ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, så har Andra Kammarerna vid föredragning af detta utlåtande den 7 dennes till utskottet återförvisat ärendet för förnyad behandling.

I sitt förra utlåtande omnämnde visserligen utskottet, rörande de tre första klasserna i gällande resereglemente, några smärre nedsättningar, hvilka utskottet funnit kunna ifrågasättas; men utskottet ansåg sig likväl icke böra tillstyrka en skrifvelse till Kongl. Maj:t i syfte att få dessa nedsättningar genomförda. Dertill voro de, på sätt utskottet närmare utvecklade, allt för obetydliga, hvartill fogades det hufvudsakliga skäl, att, enligt utskottets åsigt, Riksdagens i grundlagen förvarade rätt att hos Konungen anmäla sina föreställningar och önsknningar i fråga om den ekonomiska lagstiftningen m. m.

icke borde komma till användning i hvarje fall, äfven det obetydligaste, der det bestående ej i allo tillfredsstälde, utan fastmera sparas för viktigare angelägenheter.

Då utskottet vidhåller dessa åsigter, anser sig utskottet ej kunna frångå det slut, hvartill utskottet i sitt förra utlåtande kommit, utan hemställer fortfarande,

att ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 mars 1888.

På utskottets vägnar:

LUDV. ESSÉN.

Reservation

af herrar *Björkman, A. W. Carlson* i Stockholm, *Kihlberg* och *Nilsson* i Skärhus:

De nedsättningar i gällande resereglemente, som utskottet i sitt förra utlåtande framhöll såsom skäligen, voro:

1:o) *Resa med skjuts.*

De tre hästarne för *första och andra klasserna* minskas till två.

2:o) *Resa på ångfartyg.*

I stället för dubbel hyttplats för de *tre första klasserna* användes enkel hyttplats.

3:o) *Resa på jernväg.*

Åt de i reglementets *tredje klass* upptagne tjänstemän anvisas plats i andra klassens vagn.

4:o) *Dagtraktamente.*

Detta nedsättes för *första klassen* till tolf och för *andra klassen* till tio kronor.

5:o) *Åkdonslega med deruti inbegripen ersättning för beställningspenningar.*

Godtgörelsen i detta hänseende, för mil räknadt, nedsattes för *första och andra klasserna* från 1 krona till 80 öre.

6:o) *Transport af effekter till och från fartyg eller jernväg.*

Ersättningen härför nedsattes för *de tre första klasserna* från 1 krona 50 öre till 1 krona.

Vi anse fortfarande, att de sålunda uppräknade nedsättningarna icke äro af någon större betydelse; men, då Andra Kammarens återremiss af utskottets förra betänkande torde gifva vid handen, att kammaren finner en önskan om samma nedsättningars vidtagande böra hos Kongl. Maj:t anmälas, hafva vi trott, att utskottet borde i sådant hänseende afgifva förslag och hemställa om beslut,

att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t taga i öfvervägande, huruvida ej ändringar i gällande resereglemente, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad här ofvan angifvits, skäligen skulle kunna vidtagas.